

Länsman Hellgréns berättelse om postgången förr, del 1.

Den 1 januari 1850 då jag tillträdde Kronolänsmans tjänsten i Wilhelmina socken, af Westerbottens län fans derstädes ingen annan ordnad postgång utan posten fortskaffades på kommunens egen bekostnad en gång hvar annan vecka från Åsele över Dorotea till Wilhelmina, och sedan från Wilhelmina öfver Stensele och Sorsele till Lycksele, men då jag fann detta vara mot kommunen en stor orättvisa, enär hufvudsakliga posten den tiden utgjordes av tjenstebref till och från Presterskapet och länsmännen, gjordes framställningen derom att Staten måtte bidraga till denna post fortskaffning 1 gång i hvarje vecka, hvilket äfven beviljades på det sätt, att staten förband sig bidraga med 80 öre per mil, hvad derutöfver erfordrades fingo kommunen vidkännas.

Några poststationer funnos då icke inrättade i Dorotea, Wilhelmina, Stensele och Sorsele, utan posten expedierades genom Pastorerna och länsmännen utan ersättning.

Denna post som utgick från Lycksele postexpedition öfver Öhrträsk, Fredrika, Åsele, Dorotea, Wilhelmina, Stensele, Sorsele och derifrån till Lycksele fortskaffades af gående bud (emedan den tiden efter dessa linier inga landsvägar blifvit anlagda-) uti en mindre postväska jemförlig med den minsta af nuvarande Landsbrefbärräskor – och var ändå icke så fullpackade, som landsbrefbärräskorna nu för tiden äro. Och det låter lätt förklara sig deraf, att den tiden var det endast presterna och länsmännen, som höll sig med en eller två tidningar. Jag för min del erinrar mig att jag gemensamt med kyrkoherden höll Umebladet, länets enda tidning, och Aftonbladet.

Detta fortgick till år 1861 då Kmt. i nåder förordnade att poststationer skulle inrättas i Dorotea, Wilhelmina, Stensele och Sorsele och då jag den 4 apr. 1861 af Kungliga befällningshavanden i Westerbottens län konstituerades till postuppsyningsman i Wilhelmina, mot ett årligt arvode af 50 Riksdaler äfven ett litet bidrag till den tiden varande ringa aflöningen till länsmännen.

Emellertid började posten ökas och postgöromålen tilltaga i omfång, så att K.G Poststyrelsen som beslutar att de nuvarande poststationerna skulle förändras till poststation efter nya slaget, från den 1 ok. 1865 då jag tills vidare förordnades till postförståndare i Wilhelmina mot ett årligt arvode af 100 Riksdaler.

Äfven under denna tid fortskaffades posten efter förut omnämnda linier med gående bud, dock med en något förstorad Postväska, dock icke större att en man förmådde bära densamma med dess innehåll.

Sedan därefter landsvägar kommit tillstånd har äfven posten i oerhörd grad blifvit utvecklad. Istället att förut en mindre väska varit tillräcklig kommo nu till enbart Wilhelmina hvarje vecka 2 ne poster från Åsele och ifrån Lycksele åkandes och ibland från Åsele med 1 extra häst.

År 1850 voro abonnerade 1 daglig och 1 veckotidning år 1903 äro tills dato abonnerade 53 dagliga, 99 hvarannan dagl, 491 halfv (vecko), 339 vecko, 70 hvar 14 dags och 81 st månadsupplagor af tidningar af tillsammans 1083 ex, utom tidningar och tidskrifter, som ankomma (?).

Enligt föreskrift af K.G Poststyrelsen den 11 mars 1861 fingo t v till afsändning med posten icke emottaga rek bref innehållande penningar eller saker av värde.- allt detta gjorde att posten icke kunde i någon större mån anlitas tills detta förbud ändrades.

Nu deremot tillkomma nya posten och landsb. linier som bidraga till spridandet af såväl penningar, paketer och alla möjliga nyheter. Då det 1850 afgick härifårn 2 á 3 bref i veckan afgå nu hvarje vecka emellan 3 å 400 lösbref.